

Lonneke

In mijn informatie lees ik dat Lonneke een verminderde functie heeft van haar rechter arm. Ze zal dus eenhandig met links moeten leren sturen. Ze zal daarom ook een rijtest bij het CBR moeten afleggen om vast te stellen of ze rijgeschikt is.

Na onze kennismaking, leg ik haar uit hoe ze moet sturen. Houd het stuur gewoon vast aan de linker kant. Als je gaat sturen en je hand komt aan de onderste helft, zet je je hand vlak op de rand van het stuur en geef je wat druk! Het stuur mag nooit onder je hand vandaan glippen! Ik benadruk dat nóg eens! Ze heeft nog nooit een auto bestuurd en wil graag haar rijbewijs halen. Na het klaarmaken van de auto, kunnen we gaan rijden. Eerst kijken en richting aangeven. Laat de rem maar eens los, zeg ik tegen haar. Al gauw komen we bij een kruispunt.

We gaan op het kruispunt linksaf, zeg ik. Zet je hand alvast maar op de rand van het stuur en geef wat druk. Ze stuurt wel, maar het gaat nog niet heel goed. Ik moet even iets bijsturen. Ze vindt het griezelig. Dat snap ik.

Kom maar, we gaan gewoon door. Verderop komt nog een bocht naar links. Voet op de rem, hand op het stuur. Aan de onderste helft til je je vingers op, zodat die over het stuur gaan. Bordenwassen, noemen we dat. Zo doen die jongens met petjes op in zwarte Golfjes dat ook.... Ze moet lachen. Ik heb haar dit bij stilstand al laten doen. Ze stuurt voorzichtig de bocht in.

Zie je wel, zeg ik. Deze ging al beter dan de eerste. Zo blijven we nog een poosje in haar eigen wijk oefenen. Als ik merk dat haar vertrouwen groeit, gaan we een stukje verder. Ze doet haar best op het sturen.

Gaat goed zo, prijs ik haar! Je mag fouten maken. Aan het einde van de les verwacht ik niet van je dat je het helemaal zelfstandig en goed doet. We oefenen volgende keer weer verder. Je zult zien dat het steeds beter gaat.

Ik vraag haar wat ze in de week doet. Ze werkt in de gehandicaptenzorg. Ze begeleidt een groep met mensen in een gevarieerde leeftijd.

In een van de volgende lessen, waarin het sturen inderdaad steeds beter gaat, wil ze graag op haar werk worden afgezet. Nu zie ik waar ze werkt. Ze gaat er altijd op de fiets heen. Een lange eenzame weg langs de bosrand. Ik vind haar een bikkell!

Les na les oefenen we. Ze legt een rijtest af in Arnhem. Die is voldoende. Ze mag nu doorgaan voor haar rijexamen. We oefenen in Arnhem.

Onderweg vertelt ze dat een bewoner van haar groep in het ziekenhuis ligt. Ze gaat hem bezoeken. Op haar vrije dag! Ik krijg er gewoon tranen van in mijn ogen. Wát een betrokkenheid! Een jonge vrouw met een gouden hart! Ik dank U Heer, hoe U haar gemaakt hebt. Ik geniet ervan wanneer ze dit vertelt.

Ja, zegt ze, ik laat mijn bewoners niet in de steek! Heer, wat geweldig hoe zij zo betrokken en zorgzaam is!

Na een tijdje slaagt ze voor haar rijbewijs. Ze wil graag een Suzuki Swift kopen. Later lukt haar dat inderdaad. Onderweg heb ik haar zien rijden. Ik ben super trots op haar! Enkele jaren later kom ik haar zomaar tegen in Mozaiek 0318. Ik ben verbaasd. Wist eigenlijk niet dat ze gelovig was. Volgens mij hebben we er nooit over gesproken. Leuk, om haar hier tegen te komen. Ze komt vaker, vertelt ze. In de tijd daarna kom ik haar vaker tegen. Leuk! Ik ben nog altijd super trots op haar! En God ben ik dankbaar voor Zijn zegen aan haar. Ik mocht ervan meegenieten. Dank U wel, Vader!

Als ik haar jaren later schrijf over mijn boek en haar om toestemming vraag om haar stukje erin op te nemen, schrijft ze me het volgende:

Wauw! Wat een prachtig idee om een boek te maken over wat God in de levens van jouw leerlingen doet. Ik denk dat daar mooie verhalen uit komen, omdat jij natuurlijk altijd bijzondere mensen in jouw auto had. En ik herinner altijd een erg prettige sfeer tijdens de lessen, de Geest van God was, denk ik, voelbaar tijdens de lessen. Mooi hoor, dat zal veel mensen een fijn en rustig gevoel hebben gegeven bij jou in de auto.

Tuurlijk geef ik akkoord om het in het boek op te nemen. Kan ik het boek dan ook ergens kopen als het af is?

Aan het eind schrijf je dat je eigenlijk niet wist dat ik gelovig was. Dat kan ik mij wel voorstellen want ik was in die periode erg weinig met het geloof bezig en veel met de wereld. Toch hebben we het er vaak over gehad samen en kan ik wel terugkijkend zeggen dat jij één van de mensen was die God op mijn pad heeft gestuurd om mij te inspireren en naar Hem toe te trekken. Jij vertelde altijd zo vol liefde over Hem, dat weet ik nog erg goed. Ik kwam uit een streng Christelijk milieu en zo over God praten was nieuw voor mij. Jij was echt onderdeel van Zijn plan met mij. Zo zie ik dat echt. Dus ga door met wat je doet tijdens de lessen en die mooie gesprekjes en plant af en toe nog eens zaadjes. Want ze komen uit!